

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

15. Dies Julii. Nullus fidelior tibi ad consilium potest esse, qàm qui non tua,
sed te diligit. Gregor. lib. Registri.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

15. DIES JULII.

Nullus fidelior tibi ad consilium potest esse, quam
qui non tua, sed te diligit. *Gregor. lib. Registri.*

Consul- I.
tatio.

Quid sit Prudentia, docuit he-
sternæ: quid agat, docebit
hodiernæ diei Tessera. Tres
sunt celeberrimi, Prudentiæ,

quos elicit actus: Consultatio, Judicium, consulta-
tionem claudens, & Imperium. Consilio stant regna,
urbes, domus. Dictum Biantis est: *Considera, & po-
ste à rem aggredere.* Quod si Consultatio, actus Pru-
dentiæ est; multò magis Judicium, consultationem
claudens: quia totus ille consultandi labor non ten-
dit, nisi ad formationem hujus judicii proximè præ-
lucentis voluntati, & pronuntiantis de mediis ad fi-
nis consecutionem. Sed quia parum prodest con-
sultare, & judicare, si judicium sistat in intellectu, nec
progrediatur ad opus; ideo ultrà duos actus Con-
sultationis, & Judicii necesse est accedere tertium, a-
ctum Imperii; quò rectè judicata, mandantur exe-
cutioni. Hi sunt tres illi aurei fetus, magnæ illius Re-
ginæ, quæ virtutum omnium est moderatrix. Itaque
prudens animi cogitationes, & consilia debent ef-
se in edito veluti loco posita, ut in specula, & vigi-
lia quadam consulari; quæ non modò ea, quæ ante
pedes sunt, sed & longè dissita prospiciunt.

II. Necessariam esse in omni re majoris momen-
ti, Consultationem, non est probandum, sed cre-
dendum. Dubitari possit, qui sint in consilium ad-
hibendi? In primis, si juxtà hodiernam Tesseram, is
sit habendus inter consultores, primus, *qui diligit non*

ua, sed te. Quis prius est consulendus, quam (a) *magni consilii Angelus*? vel, ut Cyprianus interpretatur *Magna cogitationis nuntius*? Deus, cum vellet crudam adhuc, & ex legem Synagogam divinis imbueret moribus, & excolere legibus, & monere, ut dubia in rebus ad se recurrerent; Propitiatorium fieri curavit, sive Debir, id est, oraculum, sui Numinis velut domicilium, unde consulentibus responsa daret. Eamque ob causam, Sancta Sanctorum, Domum consilii vocabant; unde arcana promerentur consilio Numinis sanctione fusa. Delphis, Apollinem Propitium, ut commune orbis terrarum oraculum posuerunt; ut Dei oratione moniti, atque instructi omnes domum compotes consilii redirent. Sit pectus tuum, velut olim apud Hebræos, Propitiatorium, in quo commoretur *Magni consilii Angelus*. Deum tibi semper in dandis consiliis, ex hoc propitiatorio, experiri propitium. Malè tibi consulas, si eo inconsulto primùm te consulas. E cælo petendum est, quod in terra discernendum. Plerumque in consultando seducitur, qui impetu ducitur.

III. Rarò errat, qui benè deliberat: ut porro benè deliberes, liber sis, necesse est, affectuum levitate. Varia in hoc mundo, velut in amplissimo atrio proponit Deus bona, mala, mediocria, pejora, meliora, pessima, optima; omnia, humano reliquit, ut decernat, iudicio; ut eligat, arbitrio; ut exequatur, imperio. Sed prius, os Domini interroga: deinde spectandum, quid hic, aut ille vir cordatus, aliquando fecerit in simili negotio; quod consilium est Epicteti: (b) *Cum aliquid negotii tibi futurum est, cum*

(a) *Isai. 1.* (b) *C. 5, Enchr.*

Julius.

Tesserà.

§47

aliquo, ex Proceribus præsertim, ipse tibi proponito, quid in ea re futurus fuisset Socrates, vel Zenon; ita fiet, ut te ratio non deficiat, quæ id, quod obiectum fuerit, ritè administret. Tu, tibi propone Franciscum, Dominicum, Ignatium, magnos illos divinæ Sapientiæ è cœlo haustæ Interpretes. Dein seu solus, seu cum aliis consultationem instituas: pone tibi ante oculos præterita, quæ, scilicet, in tali casu expertus es ipse, vel alii, quidnam contigerit, quem res sortita sit exitum: ac simul futura, quid expectari debeat in hac, vel altera vita. Quod si alios consulas, sint senes, quibus corpus annis infirmum; ingenium sapientiâ validum sit: Adolescentum animi plerumque parum providi, iique molles, & ætate fluxi, dolis haud difficulter capiuntur. Nec errat verbum vetus; (a) *Consilio senum, hastas juvenum esse*. Deindè fortunâ variâ fuerint exerciti. Reverà enim; quod nocet, docet. Et appositè de se Mithridates: (b) *Mihi fortuna, multis rebus ereptis, usum dedit bene suadendi*. Denique permittenda est illis, quos consules, libertas; ut fortiter, non obnoxie, sententias dicas: (c) *Neve (ut acutè Tacitus) cum fortuna potius Principis loquantur, quam cum ipso*. Qui sic consulit alios, consulit sibi: atque ita bonum consilium erit consultori optimum. Si Poëtam consulas; accipies hoc ejus responsum, velut effatum:

Consilio factum, non pœnitet esse peractum.

Mm 2

16. DIES

(a) Plutarch. (b) Sallus in frag. (c) Tacit. 1. Hist.